

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius01val-shoot-idm140153321172944/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

stee i os paa Jorden: huilket stee i saa maade/ naar Gud
 veldelig fordrifuer oc til intet gjort i os alle onde raad oc an-
 slag/ oc forhindrer i os alle onde gierninger/ formedelst huilke
 vi forhindres/ oc tilbage holdes/ ad Guds Naam icke kand
 helliggjøris i || os/ oc hans Rige icke kand komme til os: 5 33r
 huilket Dieffen/ Verden/ oc vort eget Legemis vanart os
 idelig forbiuder. Men ad vi styrkes oc stadfastes i hans
 hellige Ord/ oc en sand tro til vor døds-dag. Det er hans
 gode oc miskundelige Vilie.

Dend Sierde Bøn.

10

Gif os i dag vort daglige brød.

Det er:

Gud gifuer vel det daglige Brød/ saa vel onde som gode
 Mennesker/ alligevel vi det icke begierede. Men vi bede i
 dendne Bøn/ ad hand skal gifue os dend forstand/ ad vi 15
 kunde med taksigelse bekiende/ ad hafue af hans Naade ald
 vor Liifs næring oc forserging.

Det daglige Brød kaldis ald det/ som hørr til dette Liifs
 opholdelse/ som er/ Mad/ Dricke/ Kleder/ Sko/ Huus oc Siem/
 Ager oc Eng/ Mark/ Quæg/ Penninge/ Guds/ en from oc 20
 god Husfru/ gode oc lydige Børn/ fromme Tieniste tiunde/
 fromme Husbonder/ et got Herstab/ god/ viis oc Gudfryctig
 Øfrighed/ sundt oc timeligt Vejrlig/ || meenig Fred/ helbred 24
 oc karstthed/ gode sæder/ med ald tuet oc ære/ trofaste Venner/
 oc gode Nabør/ oc andet saadant mere/ som forstaaes under 25
 dagligt Brød.

Dend femte Bøn.

Forlad os vore Synder/ som vi forlade vore Skyldener.

Det er:

Vi bede i dendne Bøn/ ad Gud vor himmelske Fader icke 30
 vil ansee vore synder/ oc for deris skyld lade os blifue ubøn-
 hørde/ Oc saa bekiende vi/ ad vi icke ere værdige til de aller-
 ringeste ting vi bede om/ oc hafue icke heller fortient det/ men